

Βασιλικὸν Θέατρον ὁ θάσος Κυβέλης, μὲ Θεοφανὸ τὴν κ. Κυβέλην καὶ Νικηφόρον τὸν κ. Οἰκονόμου.

★

Ἐν συνεδρίῳ τὰ δύο Σώματα τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου ἀπεφάσισαν τὴν ἀνέγερσιν μνημεῖον εἰς τὸν δολοφονηθέντα Μητροπολίτην Αἰμιλιανόν. Τὸ μνημεῖον θὰ λαξευθῇ δι' ἐθνικοῦ ἐράνου, θὰ στηθῇ δὲ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος.

★

Ἀφίχθεῖσα ἐκ Παρισίων, ἐνθα ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν εἶνε ἐγκατεστημένη, παρεπιδήμετ' ἐν Σύρῳ, τῇ γενετείρᾳ της, ἡ διακεκριμένη ζωγράφος δεσποινὶς Ἰουλίᾳ Ροδοκανάκη. Ἡ δεσποινὶς Ροδοκανάκη ἐσπούδασεν ἐν Παρίσι τοὺς τὴν ζωγραφικὴν παρὰ τοῦ διασήμῳ καθηγητῇ Jean Paul Loreans, τελειοποιηθεῖσα κατόπιν παρὰ τοῦ Ἑρρίκῳ Μαρτέν. Διακριτομένη ἰδίως εἰς τὴν προσωπογραφίαν, περιηγεῖται ἕκαστον θέρος τὴν Ἀνατολὴν ζωγραφίζουσα τοπεῖα, κατέχει δὲ ἤδη ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης.

Εἰς Σύρον ἀπεικόνισε τοπεῖα τῆς νήσου, ἅτινα θὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸ Παρισίων Salon.

Ν. Παπαλεξανδρῆς

Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις αἰφνιδίως εἰς τῶν ἀρχαιομαθεστέρων καὶ κριτικωτέρων παρ' ἡμῖν λογίων, ὁ Νικόλαος Παπαλεξανδρῆς. Καίτοι νῦρον ἔργον ἔχων τὴν διηγησίαν, εἰς ἣν διεκρίθη ἰδίως κατὰ τὰς ποινικὰς δίκας ἐπὶ ἐνγλωττίᾳ, οὐχ ἦτιον ἐφλέγετο πάντοτε ἐξ ἀγάπης πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὸ θέατρον. Γεννηθεὶς ἐν Ἀμφίση πρὸ 62 ἐτῶν, διετέλεσε ὑπάλληλος τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης. Ἐγένετο διδάκτωρ τῆς νομικῆς, ἀλλ' ἀνεμυγνέτο πάντοτε εἰς τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους, ἔμεινε δὲ ἱστορικὴ ἡ σφοδρὰ ἐπὶ κριτικῶν κατὰ τοῦ Βασιλείδου, ὡς καὶ ἡ κατὰ τῆς «Φαῖστας» τοῦ Βερναρδάκη. Αὐτῶν τῶν δημοτικῶν ἀσμάτων καὶ ἐθνικῶν χορῶν, θιασώτης τῶν λαϊκῶν παραδόσεων, ἀλλὰ καὶ μύστης τῆς ἀρχαίας γλώσσης, φανατικὸς ὁπαδὸς τοῦ Κόντου. Ἡ διάλεξις ἦν ἐποικήσατο ἐν τῷ Δημ. Θεάτρῳ ἐξ ὀνόματος τοῦ «Ἐθνικοῦ μουσικοῦ Συλλόγου» περὶ δημοτικῶν ἀσμάτων καὶ ὁρχήσεως εἶχε κάμψιν μεγάλην ἐντύπωσιν, διότι ἦτο ὁ βαδύτερον εἰσδύσας εἰς τὴν λαϊκὴν ἐθνικὴν ψυχὴν.

Ὁ Παπαλεξανδρῆς ἔγραψε καὶ θεατρικὸν ἔργον, τὸ «Λύβο ἀρνί» τὸ ὁποῖον εἶχε μεγάλην ἐπιτυχίαν, ἐξ οὗ ἐνθαρρυνθέντες ἔγραψαν ἕκτοτε καὶ ἄλλοι λαϊκὰ ἔργα.

Ἐν Ἀνδρῶ ἀνεγερθήσεται προσεχῶς προτομὴ τοῦ Θεοφίλου Καίρη, τελουμένων τῶν ἀποκαλυπτηρίων ἐπισήμως, παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἥτις ἄλλοτε εἶχεν ἀφορίσῃ τὸν Καίρη, ὡς αἰρετικόν.

★

Εἰς τὸν ἐπαρχίαν τοῦ Γηῆρος ἐν Γαλλίᾳ θὰ ἀνεγερθῇ μνημεῖον εἰς τὸν Δ' Ἀστανιάν, τὸν ἀρχηγόν τῶν Σωματοφυλάκων, ἀποθανατισθέντα μάλλον διὰ τοῦ εὐφραντάστου καὶ αἰμοῦ τοῦ Δουμᾶ ἢ διὰ τὰ πολεμικὰ ἔργα του.

★

Ἡ «Διεθνὴς Ὁμοσπονδία τοῦ Περιηγητικοῦ Τύπου», ἥς τὸ πρῶτον Συνέδριον ἐγένετο τῷ 1907 εἰς Βρυξέλλας, καὶ τὸ δευτέρον τὸν Αὔγουστον τοῦ 1910, προκηρύσσει τὸ τρίτον, ὁρίζουσα τόπον τοὺς Παρισίους καὶ χρόνον, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1912. Ἐξελέγη ἀπὸ τοῦδε Διαρκῆς Ἐπιτροπῇ τῶν διεθνῶν συνεδρίων τοῦ Περιηγητικοῦ Τύπου, ἥτις ἐξέδωκε καὶ Κανονισμὸν, ἀντίτυπον τοῦ ὁποῖου ἐστάλη πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς «Παναθηναϊκῆς» ὡς προϊστάμενον τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑταιρείας τοῦ Περιηγητικοῦ Τύπου. Πρόεδροι ἐπίτιμοι τῆς «Διεθνῆς Ὁμοσπονδίας τοῦ Περιηγητικοῦ Τύπου», ἥς ἡ κεντρικὴ ἔδρα εἶνε αἱ Βρυξέλλαι, εἰσὶν ὁ Βέλγος ὑπουργὸς κ. J. Lejeune, ὁ γεροσυναστὴς E. Picard καὶ ὁ βουλευτὴς Léon Theodor, γενικὸς δὲ γραμματεὺς ὁ κ. A. Coulomb.

★

Εἰς τὴν αἴθουσαν Ἰλιον Πάλας ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημὸν διακεκριμένος καλλιτέχνης, ἐρμηνευτὴς τῶν Σαίξπηρειων ἔργων, κ. Κ. Κοντογιάνης ἔδωκεν ἑσπερίδα, καθ' ἣν ἀπήγγειλε Γερμανιστὶ τὸν μονόλογον τοῦ Ἀντωνίου ἀπὸ τῶν «Ἰουλίῳ Καίσαρα» τοῦ Σαίξπηρ, τὴν Λιτανείαν τοῦ Αἵνε μὲ ὑπόκρουσιν, τρία ποιήματα τοῦ Γκαίτε καὶ μίαν μελοδραματικὴν ἀφήγησιν, τὸ Τραγοῦδι τῆς Στρίγγλας (Das Hexenfiel) τοῦ Βίλδεμπερουνχ μὲ μουσικὴν τοῦ Μᾶξ Σίλλερς. Ἡ ἀπαγγελία τοῦ ποιήματος τούτου, ἥτις διήρκεσεν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν, ἐνεποίησεν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν. Ὁ κ. Κοντογιάνης καὶ ἀλ-λαχοῦ, ὅπου ἀπήγγειλεν αὐτό, ἐν Τεργέστη, Κων/πόλει καὶ Βουκουρεστίῳ κατήγαγεν ἐπιτυχίαν.

Τῆς συναυλίας μετέσχον ἡ δις Κολυβά καὶ ἡ δεσποινὶς Noyer, διπλωματοῦχος τῆς ἐν Λονδίῳ Μουσικῆς Ἀκαδημίας.

★

Ἀπὸ τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ Μουσείου τοῦ Ἀγ. Μάρκου ἐκλάπη ὁ περίφημος πίναξ τοῦ Fra Angelico ἡ «Παρθένος μὲ τὸν ἀστέρα» ἀξίας 100,000 φρ.

Ἐπίσης ἐκ τοῦ Μουσείου τοῦ Quimper ἕτερον ἐκλάπη ἀριστοτέλεσμα, ἔργον τοῦ Γάλλου ζωγράφου Boucher «ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἀφροδίτη».

★

Ἦρχισαν αἱ συναυλίαι τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν. Ἡ ὁρχήστρα ἐξετέλεσε τὸ συμφωνικὸν ποίημα τοῦ Φράνκ «Redemption», ἕτερον τοῦ κ. Μαρσέ, διευθυντοῦ τῆς ὁρχήστρας, τὴν «Πηγὴν» ἐκτελεσθεῖσαν τὸ πρῶτον ἐν Παρίσι καὶ τὸ ὁποῖον εἶνε παραστατικώτατον μὲ τὴν διεργμάνευσιν τῆς ροῆς τῶν ὑδάτων διὰ τοῦ περιέργου φωνᾶς τῶν βιολοντσέλων, βαθυχορδῶν καὶ εὐθυαύλου, καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ «Ruy Blas» τοῦ Μένδελσον. Ὁ καθηγητὴς κ. Λογοβορδῆ ἐξετέλεσεν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου, τῇ συνοδείᾳ τῆς ὁρχήστρας, τὸ Κονσέρτο εἰς λά ελασσὸν τοῦ Σούμαν, ἀλλὰ τὸ κλοιμ τῆς συναυλίας ἦτο ἡ ὑπέροχος σκηνὴ τῶν Ἡλυσίων ἀπὸ τῶν «Ὀρφέα» τοῦ Γλὸνκ, ἣν ὁρμονικώτατα ἐξετέλεσε ἡ ὁρχήστρα τὸ solo τοῦ μαγευμένου αὐλοῦ ἔπαιξε ὁ κ. Παπαγεωργίου. Εἰς τὸ ἐκτελεσθὲν τεμάχιον ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Γλὸνκ διαλάμπει ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ ἀνότητι, σαφηνέουσα διὰ τῆς ἀπλότητος καὶ βαθυτάτης συγκινήσεως.

★

Ὁ διάσημος συγγραφεὺς τοῦ «Quo vadis» Σιέγκε-βιτς ἐν Βαρσοβίᾳ ἐν τινι κληρικῇ ἐκδρομῇ πρὸς θή-